

R: Jsem beduín
co jde odnikud nikam.
Příběh je poušť
já pomalu si zvykám
Tak žít.
A žít neumím
jen tak neklidně těkám,
Dotek je spoušť
a co od něho čekám
nic víc...

1. Mám tisíc barevných představ
o zemi písku a dlouhých stínů.
Tisíc a jednu noc nespát
chci v zemi zpěvů muezzinů.
2. Mám tisíc barevných představ
cestou do oáz - vlhkých rtů.
Toužit a nikdy to nevzdat
po těle štíhlých minaretů...
3. Je jedno jakej směr
na poušti hodin už se stmívá
na cestě uvězněn
čas klidně běží a já si zpívám:

Mmmm...
Óóóóó...

R: Jsem beduín...

Óóóóó...